

Brugse lente

Reikend strekt de hagedoorn
zijn twijgen naar het Minnewater
waar *kinders* dartelen bij dagedauw
en zind'rend door de lucht
een beiaardriedel waait.

Viertienig plonst het
in de Dijver van beroezing
door de prille voorjaarsgeur
terwijl de zon ter torentinne
koperpoetsend glimlacht
om de kleur van vochtig grasdons
langs een Rei.

Ik ben het noorden bijster
in deze boreale waterstad:
ik zoek de bron van alle heil
waar ze niet is noch was.

Herman J. Claeys